

Magyar népmese napja – szeptember 30.

A csillagszemű juhász c. székely népmese feldolgozása

- avagy Csillagokkal kódoló

Oszoli-Pap Márta

PTE Gyakorló Általános Iskola és Gimnázium 1. Számú Általános Iskolája

7624 Pécs, Alkotmány u. 38.

A magyar népmese napját minden évben megünnepeljük. Legtöbbször *Meseforgó* c. projekttel, ahol a mesehős bőrébe bújva járják végig a mese állomásait a gyerekek. Kiállják a próbákat különböző feladatokon keresztül, és a végén nagy alkömát csapunk. Feldolgoztuk a *Mátyás - meséket* is már, ahol a lovagi torna, reneszánsz zene, tréfás fejtörők és udvari bohóc készítése is szerepelt, a bátorságpróba mellett. Ez alkalommal azzal fokoztuk a hangulatot, hogy a reneszánsz lakoma után az iskolában aludtunk.

Idén a *Codeweek*-re készülve olyan szabadulósobát szerveztem, ahol a mese szereplőit, a próbatételeket és a helyszíneket kellett változatos kódolós feladatok segítségével megfejteniük a gyerekeknek. Négy teremben párhuzamosan dolgoztak együtt a 6 fős csapatok. Menetlevél és a terem alaprajza segítette a munkájukat. A végén a megfejtett kódokat kellett bemutatniuk, akkor szabadultak ki. A csapatkapitányokat és a csapatokat közösen alakítottuk ki délelőtt. Este 6 órára érkeztek vissza a gyerekek az iskolába, hisz bentlövésre terveztük a programot.

A program menete:

A hálóterem berendezése és a lakomaterem megterítése után a gyerekek körben ültek. Először felolvastam a mesét, hogy ezzel is segítsem a rejtvényfejtést. A csapatok elindultak a megfelelő terem elé, majd jelzésre, egyszerre léptek be és kezdtek neki a rejtvényfejtésnek. A szabadulósobák elhagyása utána lakomát csaptunk az osztálytermünkben, majd a szomszédos teremben történt az alvás. Álomba ringató népmeséket meséltem nekik. Másnap a közös reggeli után elkészítettük a papírkoronákat, melyeket a meséhez illően csillagok díszítettek. Így két nap, s egy éjjel ünnepeltük a Népmese napját.

A menetlevél:

A menetlevélen az adott terem alaprajza volt látható, rajta csillaggal jelölve, hol találják meg a gyerekek a feladatokat. Ez azért is volt fontos, mert nem szerettem volna, ha a nagy keresgélésben esetleg feltúrják más osztály termét. A feladatokon sorba kellett haladni, a mesének megfelelően, a megfejtések is a mesét követték. A feladványokat csillaggal jelöltem a teremben. Volt olyan rejtvény, ahol két különböző színű kártya is volt. A sárga volt a feladatkártya, a kék a segítőkártya.

A megfejtéseket be kellett írni a Menetlevélen a megfelelő helyre, így a 10. feladatnál a kódolás könnyebb, átláthatóbb volt.

<p>6. A következő próbatétel a sündisznók vermében volt, így a megfejtés is a <i>sündisznó</i> szó volt. Ezt a sakktábla-szerű kódolással kellett megfejteni. A sor, oszlop fogalmának gyakorlása folyamatos feladat úgysis.</p>	
<p>7. A mesében a juhász száz éles kasza közé dobják, de a csillagszemének köszönhetően olyan jól látott, hogy sikerült úgy esnie, hogy nem sérült meg. Ezért találtam ki ehhez a festisite oldalon található szó labirintus, hogy a <i>100 éles kasza</i> közt menve olvassák ki a megfejtést a gyerekek.</p>	
<p>8. A kódkeréknél az <i>ezüst erdő</i> volt a megfejtés. A király először ide vitte a hintóján a juhászt, s ezt ajánlotta fel neki. A nyomtatásnál kis pontatlanság volt, de a gyerekek így is ügyesen megfejtették ezt a feladványt is.</p>	
<p>9. A következő feladatnál a <i>gyémánttó</i> volt a megfejtés. Mivel a Braille-írásnál nincs ékezet, ezért a gyerekeknek kellett rájönni, hogy a <i>gyemantto</i> kifejezés mi is lehet. Két csapatban is voltak olyan gyerekek, akik rájöttek a megoldásra. A segítőkártya kapcsán másnap, amikor átbeszéltük a feladatokat, tudtunk beszélni a látássérültekről, hogy ők ennek az ábécének a segítségével tudnak olvasni. Ez indított el arra, hogy szervezzek nekik egy érzékenyítő interaktív foglalkozást, meghívott előadókkal /Ki-látás csoport/.</p>	
<p>10. Az utolsó feladatnál a sorrendben beírt megfejtések első betűit kellett megkeresniük a gyerekeknek és hozzárendelni az ábécében elfoglalt szám szerinti helyüket. Két csapatnak sikerült ez a kódolás, két csapat azonban figyelmetlenül olvasta el a szöveget és nem számokat írtak be, hanem betűket.</p>	

Összességében ügyesen dolgoztak a csapatok. Bár az 5. feladat nehézsége miatt senki nem szabadult ki, 50 perc után kinyitottuk a termeket és mindenki kijöhetett /nem voltak kulcsra zárva a termek/. Másnap csapatonként átbeszéltük, hogy ki milyen csapatkapitány volt / a csapattagok elmondása alapján/ és a csapattagok is értékelték egymást, az együttműködést, aktivitást. Nagyon jó reflexiókat hallhattunk, jó volt látni, mennyit fejlődtek, egyre realisabban látják egymást a gyerekek.

A mese – remélhetőleg – a hozzá kapcsolódó élmény miatt sokáig megmarad bennük. Ugyanígy a lefekvés utáni felolvasott mesék is, melyekkel hamarosan olvasásórákon foglalkozni fogunk.

A közös étkezések, a kötetlen beszélgetésekkel, a „bentalvás” mind erősített a közösséget. A szülők is hálásak voltak a programért, a gyerekek pedig már kérdezték, hogy mikor lesz a következő?

